

Min Henſigt er derfor kort og godt at ſtemme mod den Dagſorden, ſom her er foreſlaaet, og ſelvfølgelig ſeiere ſtemme for de Ændringer til det oprindelige Forſlag, der mulig kunne have Udſigt til at vedtages. Diſſe Bemærkninger har jeg tilladt mig her at gøre for at klare mit Standpunkt ſaa vel i Dag ſom ogſaa i Fremtiden.

Hørup: Jeg ſkal ikke opholde de Her-
rer længe. Jeg tror, at denne Balgparadeheft,
ſom man har ført her ind i Salen, maa nu
inart have gjort ſin Tjeneste, ſaa at den er
bedſt tjent med at komme paa Stald igen,
og jeg hører jo ogſaa nu, at det er Menin-
gen, at den ſkal ſættes ind i en Kommiſſion,
hvor jeg haaber den vil befinde ſig vel. Det
er et fra Begyndelſen temmelig magert Kre-
atur, vi have haft at gøre med. Det er er-
kendt fra alle Sider, at det er kemiff rent for
alt ſagligt. Jeg hynes, at det er Topunktet
af ſaglig Forhandling, at vi nu have en Sag,
en ſaglig Sag, ſom er fri for al Saglighed!
Det er den eneſte Anbefaling, hvormed de
bringe den frem her i Tinget, og den eneſte
Grund hvorfor de Herrer ville ſtemme for
den, at den er kemiff ren for Saglighed.
Videre tror jeg ikke, at Sagligheden kan komme.
Men naar ſaa ærede Medlemmer tillige ſige,
at denne ſaglige Ting ville de behandle af
lutter ſaallige Grunde, uagtet der ikke er
Spør af Saglighed i den, ſaa hynes jeg rig-
tigant, at de gaa lidt for vidt. Naar man har
villet bebrejde os, at vi ville behandle Sagen
politiff, ſaa er det ogſaa for meget. Dette
er — lad os nu blot være enige om det
alleſammen — en rent politiff Affære og ikke
noget ſom heſt andet. Der er ikke Gniff af
Saglighed deri. Naar de Herrer tale om
Sagligheden, ſaa ſiger jeg: Hvor er den?
Den er ingen Sted! Der er ikke Skygge af
Saglighed her at ſpøre! Det er et intet, et
ganſke indholdsløst og tomt Ord, og det
kan det ærede Medlem fra Bælum (Bing)
gøre ſaa ſtort, han vil, men et Ord er et
Ord. Det er et Ord, andet foreligger der
ikke. Jeg har alſaa ikke længere nogen In-
tereſſe af at fortætte. Jeg tror, at vi ere
komne ſaa vidt med den Ting, ſom vi over-
hovedet kunne komme, vi fortaa den nu ret
godt alleſammen. Jeg ſkal kun til de ærede
Medlemmer, der have gjort mig den For-
nøjſſe at henvende ſig til mig, af Høflighed
gøre et Par Bemærkninger. Jeg ſkal gøre
opmærkſom paa, hvorledes det er blevet er-
kendt, hvad jeg har ſagt fra førſt af, at dette
Forſlag er en fuldtændig Forandring af
Venſtres tidligere Stilliing. Den ærede For-
ſlagsſtiller (M. J. Varſen) og det ærede Med-
lem fra Nybøbing (Korsgaard) have jo mo-

tiveret deres Stilliing ſom en forandret Stil-
ling. De ſige, at Venſtres tidligere Hold-
ning her var en Fejl, ſom de to ærede Med-
lemmer paa Venſtres Begne angre og for-
trøde og vente Tilgivelle for, hvad jeg ikke
tvivler paa, at de ogſaa ville opnaa. Det
er en Grund for de to ærede Medlemmer til
at ſtille ſig, ſom de gør, men for os andre,
ſom ikke have angret noget, ſom ſtaa paa det
ſamme Standpunkt, hvorpaa Venſtre ſtod i
Firſerne, helt op gennem Firſerne, er der
ingen Grund til at følge dem. Naar det
ærede Medlem fra Stubbekøbing ſiger, at den
Fejl, den Synd, ſom han ligesom andre Ven-
ſtremænd da var med til at begaa, fortrin-
vis hviler paa mig, ſaa har det ikke paa no-
gen Maade forundret eller overraſket mig.
Det er altid ſaa, at naar en Synder ſtal
have Tilgivelle, befender han, men ſamtidigt
jøger han at vælte Hovedſtylden over paa en
anden. Jeg ſkal høre den med ſtor No.
Det er mig en Samvittighedſtrøft at
vide, at jeg paa det Tidspunkt var i
fuldtændig Overensſtemmeſſe med ſamilige
mine Meningsfæller, hvad der da ogſaa frem-
gaa af, hvad det ærede Medlem fortalte
os om dette Udvalg, der havde været nedſat,
og hvor der ikke i 3 Maaneder havde været
holdt et eneſte Møde, men ſom i den 4de
Maaned valgte mig til Formand. Naar det
forholder ſig, ſom det ærede Medlem anty-
dede, at det var min Skyld, at dette Udvalg
ikke konſtitueredes før efter Nytaar, ſaa ſiger
jeg, at der deri, at dette Udvalg ſaa valgte
mig til Formand, ligger en ſaa eklatant Aner-
kendelle af min Holdning i denne Sag, at
jeg ikke kan onſte den bedre. Og denne
Anerkendelle ſkyldtes ikke blot dem, der nu
ere mine Meningsfæller, thi der var i Ud-
valget Medlemmer ſom f. Eks. Landſtungs-
mand Thomas Nielsen, en meget fremſtreben
Mand i Sammenſmeltningen; han har ſikkert
den Gang ſtemt paa mig ſom Formand og
alſaa ogſaa anerkendt min fortreffelige Hold-
ning den Gang. Der kan ſaaledes ingen
Tvivl være om, mener jeg, at hvad de Her-
rer opfordre os til at gøre, er det modsatte
af, hvad der har været Venſtres Holdning
fra Begyndelſen af. De gøre nu et ſtort
Slag om paa den anden Bø, og hvad det
er for en Bø, vide vi godt baade fra denne
og fra forrige Samling. Vi vide jo, hvor
de Herrer ſtulle hen. At der nu i Dag er
enkelte Medlemmer, der ikke pleje at følge
dem, ſom have følt ſig frifede til at ſtaa
ſølge i denne Sag, maa nærmeeſt blive deres
egen Sag; det vil jeg ſlet ikke blande mig i.
Jeg vil kun ſige, at det underer mig, at de
ærede Herrer ſaa driffig gaa med til noget,
hvorum de ikke have Spør af Nielle, hvor